

Înainte de ultimul asfințit

Maria Ieva

degeaba mai întinzi palmele
în curând se va lăsa întunericul
iar fluturii nu vor mai putea zbura
nu au dobândit calitatea de licurici
și nu pot tânji după cer când pământul
e pregătit să îi primească

în ebraică primenirea sufletului
are o altă conotație
și nimeni nu pare interesat
să înțeleagă de ce munții cresc
în piept cu vârful în jos
poate vinovate sunt stelele
care și-au scuturat tăcerea
în dimineața dinaintea răstignirii
pe aura pământului
care suspina
sub picioarele miriapodelor
fiindcă fluturii nu puteau să se nască
dintr-o gaură de vierme
între palmele asudate
unde curcubeul aștepta ploaia...

o ploaie de meteoriți
un șuvoi de lacrimi
într-un cântec de harpă
înainte de ultimul asfințit
la un capăt eu
la celălalt tu
așteptând să renaștem
pentru a pași pe roșu
dincolo de necuvinte